

[Brorsen.]

vist til en Artikel af en højtstaaende Sø-officer, der retter en haard Anklage mod Ministeren, idet vedkommende Officer siger, at intet, intet var i Orden for Flaadens Vedkommende i Krisedagene i September Maaned dette Aar. Jeg har naturligvis ogsaa omtalt denne Sag her, fordi den højtærede Forsvarsminister i ganske særlig Grad i sin Tid vilde slaa fast, at nu havde vi endelig faaet en ærlig Forsvarsordning, og vi havde for første Gang i dette Aarhundrede faaet en positiv Forsvarsordning. Det sidste er meget udfordrende af den højtærede Forsvarsminister, naar man ved, at han tilhører et Parti, der indtil for faa Aar siden stod paa det Standpunkt, at den rene Afrustning var det, vi skulde naa til her i Danmark. Navnlig blev det fremhævet af Ministeren under Behandlingen af de sidste Forsvarslove, at ikke mindst med Hensyn til Materiellet var det hele i den fineste Orden.

Naar nu den paagældende Søofficer, Chefen for vort eneste brugelige Orlogsskib, udtaler, Punkt for Punkt, at intet i det hele taget er i Orden, saa forekommer det mig, at vi maa have Lov til i alt Fald at fremføre det her for at afæske den højtærede Forsvarsminister en Forklaring, og det er det, jeg har gjort. Forklaringen har jeg ikke faaet, men Ministeren har stillet i Udsigt, at vi inden for 21 Mands Udvalget vil faa at vide, hvad der er sket, og saa maa vi vente og høre, hvad Ministeren i dette Udvalg har at sige.

Siden jeg sidst havde Ordet — den ærede Ordfører for Socialdemokratiet var ogsaa inde derpaa —, er der paa Statsministerens Initiativ nedsat et nyt stort Udvalg paa 21 Medlemmer, der skal foretage en fordomsfri — som man siger — Undersøgelse af forskellige Forhold, og alle de forskellige Ting, der nævnes i Statsministerens Skrivelse, har jo Forbindelse med Landets udenrigspolitiske Stilling. For det første Landets Udenrigspolitik i Almindelighed og vor Stilling til Folkeforbundet og endvidere det nordiske Samarbejde og vort Militærberedskab. Vi har valgt Medlemmer til at indtræde i dette 21 Mands Udvalg, men naar vi svarede noget køligt paa den Henvendelse, vi fik fra Statsministeren, hænger det sammen med, hvad for øvrigt ogsaa var anført i vort Svar, at nogle af de Opgaver, der nævnes, efter vor Opfattelse paa naturlig Maade kunde behandles inden for det udenrigspolitiske Nævn.

Med Hensyn til de rent militærpoli-

tiske Opgaver maa det være Regeringen, som maa svare paa Spørgsmaalet, om Regeringen virkelig har et Program, først at forelægge for 21 Mands Udvalget og senere at forelægge for Rigsdagen. Det er nødvendigt at faa dette at vide. Det er meget godt med denne Tale, som vi stadig hører fra Statsministeren. Skønnet, det kan jo være forskelligt, nogle mener lidt mindre, andre mener lidt mere, det maa man jo tale om o. s. v., o. s. v. Men det forekommer mig, at Regeringen inden ret længe maa sige, hvad den egentlig vil, om den i det hele taget har et Program.

Jeg mener, det er saa meget mere nødvendigt at faa dette at vide, naar vi har hørt Udtalelser af to af Medlemmerne her i Tinget, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch betroede os, at de gamle Socialistdogmer — for det var jo det, han tænkte paa — ikke interesserede ham det fjerneste mere, altsaa paa det forsvarspolitiske Omraade. Han har altsaa fuldstændig gjort op med Fortiden. Men det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen udtalte sig paa den gamle radikale Façon. Jeg synes, han i høj Grad var paa slap Line, men det er ganske interessant at lægge Mærke til det Ordvalg, det ærede Medlem benyttede, da han udtalte sig om disse Spørgsmaal, idet det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen sagde, at det Militærberedskab, vi har, skal markere sin Tilstedeværelse og af formelle Grunde ogsaa gøre Vaaben gældende. Her har vi den gamle Radikaler, saadan har de Radikale altid talt om de militære Spørgsmaal. Men jeg synes ikke, at de Udtryk, der her er benyttet, rigtig passer til Budgettet paa 60 Mill. Kr. eller deromkring, jeg synes ikke, de staaer godt til dette Beløb. Derfor er det, jeg siger, at da Udtalelserne af disse to fremtrædende Repræsentanter for de to Regeringspartier er saa diametralt modsatte, forekommer det mig, at vi maa have Klarhed over, hvad de egentlig vil, hvad det er, Regeringen vil foreslaa, om den i det hele taget har et Program.

Med Hensyn til det nordiske Samarbejde vil jeg antage, at man inden for 21 Mands Udvalget maa tale om, om der ikke med Nytte kunde etableres Samarbejde, i visse Situationer i alt Fald, mellem nordiske Lande, f. Eks. mellem Danmark og Sverige. Det er i den Henseende interessant at lægge Mærke til, at andre skandinaviske Lande, Sverige og Finland, saa vidt man kan skønne, er blevet enige med Hensyn til Forsvaret af Aalandsøerne,